

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **M. B.**, zastoupeného JUDr. Vendelínem Mihalikem, advokátem se sídlem Římská 16, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského Kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ca 6/2007 - 25, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10. 4. 2007, č. j. 26853/2007/KUSK, 26853/2007/KUSK/3, zamítl žalovaný odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, odboru technického a dopravního ze dne 22. 1. 2007, č. j. S-MUHO/5661/2006 TAD 219, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, a to za přestupek dle § 22 odst. 1 písm. h) a i) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (v tehdy relevantním znění), který měl žalobce spáchat jednáním ze dne 9. 11. 2006 popsaným ve výroku tohoto rozhodnutí, čímž měl porušit ustanovení § 4 písm. a) a b), § 11 odst. 1 a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Proti uvedenému rozhodnutí žalovaného podal žalobce u Krajského soudu v Praze žalobu ve správním soudnictví. Usnesením ze dne 23. 4. 2007, č. j. 44 Ca 42/2007 - 10, Krajský soud v Praze rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ca 6/2007 - 25, žalobu zamítl.

Žalobce (dále „stěžovatel“) napadl shora nadepsaný rozsudek Městského soudu v Praze včasnou kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel zároveň navrhl ve smyslu § 107 s. ř. s., aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť důsledkem právní moci napadeného rozhodnutí

je dle stěžovatele skutečnost, že bezprostřední výkon tohoto rozhodnutí pro něj znamená nenahraditelnou újmu spočívající zejména v nemožnosti řídit motorové vozidlo, které však představuje nezbytný předpoklad pro výkon jeho povolání a zajištění potřeb svých i své rodiny. Stěžovatel uváděl, že přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti se dle jeho názoru nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není ani v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 72 odst. 2 až 4 s. ř. s. jsou naplněny: návrh na přiznání odkladného účinku podal stěžovatel, žalovaný nevznesl relevantní námitky proti přiznání odkladného účinku, naopak správní orgán prvního stupně v průběhu řízení o předmětné žalobě odložil na žádost žalobce výkon svého rozhodnutí do právní moci rozhodnutí městského soudu. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se stěžovatelem, že zákaz řízení motorových vozidel, které je pro stěžovatele, jak vyplývá rovněž ze správního spisu, podmínkou pro výkon jeho povolání, by mohl pro něho znamenat nenahraditelnou újmu. Zároveň je zřejmé, že se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v daném případě nedotýká práv třetích osob, a vzhledem ke skutkovým okolnostem, na jejichž základě byl stěžovatel uznán vinným spácháním výše uvedeného přestupku, nelze ani tvrdit, že by přiznání odkladného účinku bylo v daném případě v rozporu s veřejným zájmem.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2008

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu